

2481 1ste Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 2482

kunne faa en Mængde Ting hurtigere, lettere og mere tilfredsstillende ordnede, end naar der altid skal forhandles derom gjennem Amtsforsvalteren. Og hvad navnlig Udleveringen af de nye Kjøbmandspensark angaar, da er der endel Ting derved at tage i vare, som gjør, at det vil være meget vanskeligt for Amtsfuerne at have de fornødne Midler til altid at kunne give en i enhver Henseende fuldkomment rigtig Bæf. Jeg skalde derfor mene, at Folk, som sagt, ville staa sig nok saa godt ved at skrive direkte til Finantsministeriet derom; de ville sikkert finde, at det er en overmaade god og sikker Fremgangsmaade. Hvad Odense Slot angaar, da skal jeg ingenlunde modstige det ærede Medlems Bemærkninger om, at det i visse Henseender kunde være fordelagtigt for Statskassen, om den kunde faa denne Bygning afhandlet. Men jeg maa paa den anden Side minde om, at Odense Slot ved flere Leiligheder har vist sig at have en vis Nytte for Staten. Der er jo i vore Provinser overhovedet kun meget faa Steder, hvor Kongen kan opholde sig, naar han kommer til Provindserne. Fredert den Syvende brugte nu imidlertid netop ikke saa lidt Slottet i Odense til saadant Ophold, og jeg tror ogsaa, at Hans Majestet, den nuværende Konge, har boet der. Det vilde dog vistnok være mindre heldigt, om der slet ikke i Provindserne var noget passende Sted, hvor Kongen kunde tage ind. Jeg tror ogsaa at burde minde om, at Odense Slot gjorde ikke saa liden Nytte i sidste Krig og afgav en Ressource for Staten, som man vilde have haft ondt ved paa anden Maade at faa skaffet saa godt tilveie. De Slotte, der haves tilbage i Provindserne, navnlig udenfor Sjælland, ere, som sagt, i det Hele saa faa og smaa og saa lidet bekostelige at holde, at det forekommer mig tvivlsomt, om man ikke ved at sælge dem vilde opgive et større Gode for et mindre. Imidlertid skal jeg ganske henstille, hvorledes man vil bedømme dette Spørgsmaal, som det jo i alt Fald selvfølgelig vilde

være Indenrigsministerens Sag at tage under nærmere Overbetelse, hvis der skalde gøres Noget derved.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sessen) raadede Thinget til at tage Forslaget til Finantsloven, som det foreligger. Jeg vil ligeoverfor denne Ytring endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er nogle Punkter deri, med Hensyn til hvilke jeg ikke betvivler, at Regjeringen vil sætte megen Pris paa, om Thinget vil tage dem under nærmere Overbetelse. For mit eget Vedkommende som Finantsminister har jeg dog egentlig kun een Forandring at foreslaa det ærede Thing. Den staar i Forbindelse med et Forslag til Lov, som endnu ikke har været drøftet i dette Thing, nemlig Forslag til Loven om Kreditbeviser. Det vil erindres af de ærede Medlemmer, at det endelige Resultat af Forhandlingerne om dette Lovforslag i det andet Thing er blevet, at af de for 5 Millioner Rd. udstedte Kreditbeviser skulle Beviserne for de 2 Millioner sættes ud af Kraft. Disse 2 Millioner var det i det oprindelige Finantslovsforslag foreslaaet at henlægge til Reservecapitalen som en let realisabel Bestanddel deraf, og som Følge deraf er der som Indtægt for Reservecapitalen beregnet Rente af disse 2 Millioner Rd., medens den samme Rente paa den anden Side er beregnet til Udgift under Statsgjælden. Idet jeg nu antager, at det høie Thing ønsker, at Finantsloven maa komme til at staa i saa nær Overensstemmelse med den virkelige Tilstand som muligt, skal jeg altsaa bemærke, at der, for at opnaa dette, nu vil være at opføre en forringet Indtægt af 100,000 Rd. og ligeledes en forringet Udgift af 100,000 Rd. Imidlertid har denne Retelse jo ganske vist ikke nogen videre praktisk Betydning; thi, selv om den ikke foretages, kan jeg selvfølgelig ikke skaffe en Indtægt af 100,000 Rd. af de Kreditbeviser, der ere satte ud af Kraft, ligesaa lidt som jeg kan udbetale den tilsvarende Sum, hvad enten Forslaget til Finantsloven